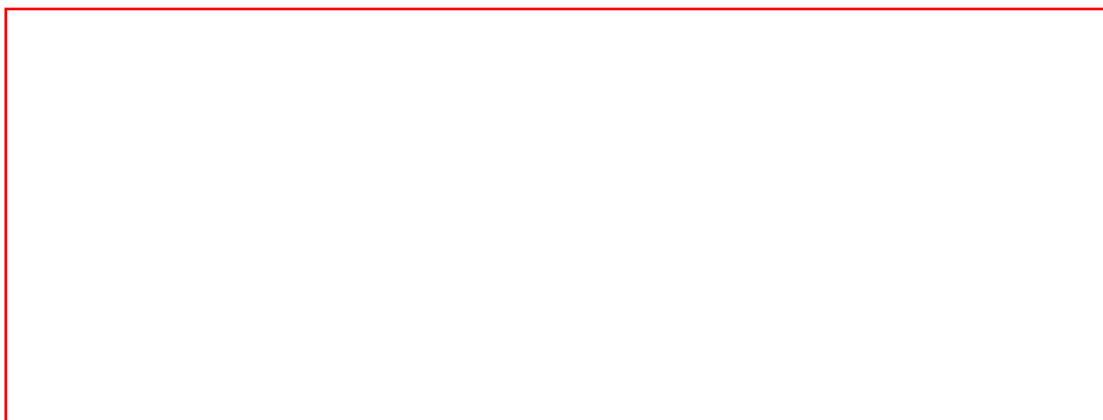
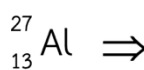

อะตอม โมเลกุล ไอออน และสูตรเคมี

อะตอม (Atom) : อนุภาคที่เล็กที่สุดของธาตุที่สามารถทำปฏิกิริยาเคมีได้

สัญลักษณ์ของอะตอม

โปรตอน = 13

นิวตรอน = $27 - 13 = 14$

อิเล็กตรอน = 13

โมเลกุล (Molecule)

โมเลกุลอะตอมเดี่ยว (Monoatomic molecule)

โมเลกุลอะตอมคู่ (Diatomic molecule)

โมเลกุลหลายอะตอม (Polyatomic molecule)

ไอออน (Ion) : อะตอมหรือกลุ่มของอะตอมที่มีประจุ

ไอออนลบ (negative ion หรือ anion)

ไอออนบวก (positive ion หรือ cation)

สูตรเคมี (Chemical formular) : กลุ่มสัญลักษณ์ของธาตุหรือสารประกอบ

สูตรเอมพิริคัล(Empirical formula)

สูตร โมเลกุล (Molecular formula)

สูตร โครงสร้าง (Structural formula)

2. น้ำหนักอะตอม น้ำหนักโมเลกุล

น้ำหนักอะตอมหรือมวลอะตอม (Atomic mass)

- เนื่องจากอะตอมมีขนาดเล็กมาก อะตอมเบาที่สุดมีมวลประมาณ 1.6×10^{-24} กรัม และ อะตอมที่หนักที่สุดมีมวลประมาณ 250 เท่าของมวลนี้เท่านั้น ทำให้ไม่สามารถชั่งมวลของ อะตอม โดยตรงได้ จึง นิยมใช้มวลที่แท้จริง (absolute mass) แต่นิยมใช้มวล เปรียบเทียบ (relative mass) เรียกว่า น้ำหนักอะตอม

- ค.ศ. 1961 ใช้ ^{12}C ซึ่งเป็นไอโซโทปหนึ่งของธาตุคาร์บอนเป็นมาตรฐาน และได้กำหนด atomic mass unit (amu) ขึ้น (ต่อมาได้เรียกหน่วย amu เป็น Dalton, D) โดยนิยามว่าเป็น “ $\frac{1}{12}$ ของมวลของ ^{12}C ” ดังนั้น มวลอะตอมของ $^{12}\text{C} = 12.00 \text{ D}$

$$1 \text{ D (1 amu)} = 1.66053 \times 10^{-24} \text{ กรัม}$$

- น้ำหนักอะตอมของธาตุเป็นมวลเฉลี่ยของบรรดาไอโซโทปที่มีปรากฏในธรรมชาติของธาตุนั้นเปรียบเทียบกับมวลของธาตุมาตรฐาน
- ในธรรมชาติธาตุเกือบทั้งหมดมีไอโซโทปเช่นไฮโดรเจนมี 2 ไอโซโทปคือ ^1H และ ^2H ดังนั้น น้ำหนักอะตอมของธาตุที่ใช้จึงเป็นน้ำหนักอะตอมเฉลี่ยของไอโซโทปของธาตุนั้นๆ โดยเฉลี่ยตามอัตราส่วนของปริมาณของไอโซโทปที่มีปรากฏจริงๆ ในธรรมชาติ

น้ำหนักโมเลกุลหรือมวลโมเลกุล (Molecular mass/Molecular weight: MW)

“ผลบวกของน้ำหนักอะตอมของแต่ละธาตุที่อยู่ในโมเลกุล”

3. การคำนวณสูตรเอมพิริคัล และสูตรโมเลกุล

- ต้องทราบว่าสารประกอบนั้นประกอบด้วยธาตุอะไรบ้าง ร้อยละ โดยน้ำหนักของแต่ละธาตุ ว่ามีอยู่เท่าใด และน้ำหนักอะตอมของแต่ละธาตุด้วย
- เมื่อได้สูตรเอมพิริคัลแล้ว จะสามารถคำนวณหาสูตรโมเลกุลได้เมื่อทราบน้ำหนักโมเลกุลของสารประกอบนั้นๆ

$$\text{สูตรโมเลกุล} = (\text{สูตรเอมพิริคัล})_n ; n = 1, 2, 3, \dots$$

4. โมล (Mole)

“โมล (mole หรือ mol) เป็นหน่วยที่ใช้ในการบอกปริมาณสาร”

- 1 โมลมีค่าเท่ากับ 6.02×10^{23} อนุภาค (อะตอม/ไอออน/โมเลกุล)
[$6.0221367 \times 10^{23} =$ เลขอาโวกาโดร (Avogadro's number: N_A)]

- 1 โมลของธาตุ (โมเลกุล) ใดๆ จะมีน้ำหนักเท่ากับ น้ำหนักอะตอม (น้ำหนักโมเลกุล) ของธาตุ (โมเลกุล) นั้นๆ ในหน่วยเป็นกรัม

$$n = \frac{N_A}{6.02 \times 10^{23}} = \frac{g}{MW}$$

โดย	n	=	จำนวนโมล
	NA	=	จำนวนอนุภาค (อะตอม/ไอออน/โมเลกุล)
	g	=	น้ำหนักของสาร หน่วยเป็นกรัม
	MW	=	น้ำหนักอะตอมหรือน้ำหนักโมเลกุล

5. สมการเคมี

ปฏิกิริยาเคมี (Chemical reaction)

สมการเคมี (Chemical equation)

ปฏิกิริยาเคมี

- ปฏิกิริยาเคมีที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลขออกซิเดชันของธาตุหรืออะตอม
- ปฏิกิริยาออกซิเดชัน-รีดักชัน หรือปฏิกิริยารีดอกซ์
(Oxidation-reduction reaction: Redox reaction)

“ปฏิกิริยาที่มีการเปลี่ยนแปลงเลขออกซิเดชันของธาตุหรืออะตอม \Rightarrow มีการให้และรับอิเล็กตรอน”

การกำหนดเลขออกซิเดชัน

- ธาตุอิสระทุกชนิดทั้งที่อยู่ในรูปอะตอมหรือโมเลกุล มีเลขออกซิเดชันเท่ากับ ศูนย์
- ไอออนของธาตุมีเลขออกซิเดชันเท่ากับประจุของไอออนนั้น

- ออกซิเจนในสารประกอบทั่วไปมีเลขออกซิเดชัน -2
- ไฮโดรเจนในสารประกอบทั่วไปมีเลขออกซิเดชัน +1
- ในสารประกอบใดผลรวมของเลขออกซิเดชันของทุกอะตอมเท่ากับศูนย์
- ไอออนที่ประกอบด้วยอะตอมมากกว่า 1 ชนิด ผลรวมของเลขออกซิเดชันของทุกอะตอม เท่ากับ ประจุของไอออนนั้น
- ธาตุหมู่ IA และ IIA มีเลขออกซิเดชันเพียงค่าเดียว คือ +1 และ +2 ตามลำดับ

6. การคำนวณที่เกี่ยวข้องกับสมการเคมี

วิธีการดุลสมการเคมีทั่วไป

- ระบุว่าสารใดเป็นสารตั้งต้น และสารใดเป็นสารผลิตภัณฑ์
- เขียนสูตรเคมีที่ถูกต้องของสารตั้งต้นและสารผลิตภัณฑ์ ซึ่งสูตรเคมีนี้จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง
- ดุลสมการ โดยหาตัวเลขสัมประสิทธิ์มาเติมข้างหน้าสูตรเคมี เพื่อให้ทำให้อะตอมชนิดเดียวกัน ทั้งซ้ายและขวาของสมการมีจำนวนเท่ากัน
- ให้คิด ไอออนที่เป็นกลุ่มอะตอมเปรียบเสมือนหนึ่งหน่วย ถ้าไอออนนั้นไม่แตกกลุ่มออกมา ในปฏิกิริยา
- ตรวจสอบอีกครั้งว่าถูกต้องโดยมีจำนวนอะตอมชนิดเดียวกันเท่ากันทั้งสองข้าง

“สมการเคมีที่ดุลแล้วจะบอกให้ทราบถึงความสัมพันธ์เชิงปริมาณ (โมล) ของสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในปฏิกิริยา และสามารถคำนวณปริมาณของผลิตภัณฑ์ที่พึงได้จากปฏิกิริยานั้น”

7. สารกำหนดปริมาณ (Limiting agent)

“เนื่องจากสารเข้าทำปฏิกิริยาเคมีกันในอัตราส่วนโมลต่อโมลที่แน่นอน สารที่มีปริมาณน้อยกว่าจึงเป็นตัวกำหนดว่าปฏิกิริยาสามารถเกิด ผลผลิตได้อย่างมากที่สุดเท่าใด เรียกสารที่มีปริมาณน้อยกว่านี้ว่าสารกำหนดปริมาณ (Limiting reactant)”

8. ผลผลิตตามทฤษฎี ผลผลิตจริง และผลผลิตร้อยละ

- ผลผลิตตามทฤษฎี (Theoretical yield) ปริมาณของผลผลิตที่อาจเกิดขึ้นได้มากที่สุด ซึ่งคำนวณได้จากสมการเคมีที่ดุลแล้ว
- ผลผลิตแท้จริง (Actual yield) ปริมาณของผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งวัดหรือชั่งได้จากการทดลอง

$$\text{ผลผลิตร้อยละ(\%yield)} = \frac{\text{ผลผลิตจริง}}{\text{ผลผลิตตามทฤษฎี}} \times 100$$

1. $^{24}\text{NaCl}$ เป็นสารประกอบไอโซโทปเดียวอยู่ในรูปของ Na-24 เท่านั้น ซึ่ง Na-24 สลายตัวให้รังสีมีตาและมีครึ่งชีวิต 15 ชั่วโมง ถ้าสลาย $^{24}\text{NaCl}$ 5.95 กรัม ในน้ำจนได้สารละลาย 25.00 มิลลิลิตร แล้วนำสารละลายไปใช้ 20.00 มิลลิลิตร หากตั้งสารละลายที่เหลือไว้ 30 ชั่วโมงสาร สารละลายนี้จะมีไอออน ^{24}Na จำนวนกี่กรัม

กำหนดให้ มวลต่อโมลของ $^{24}\text{NaCl} = 59.5$ กรัมต่อโมล

1. 0.0600
2. 0.120
3. 0.240
4. 0.300
5. 0.600

2. ถ้าผสมสารละลาย A และ B จนเกิดปฏิกิริยาพร้อมกันได้ตะกอนสีเขียวของ C และ D จากนั้นตะกอนของ C ออกจากสารละลาย D เสร็จแล้วเติมกรด HNO_3 ลงบนตะกอน C จะเกิดแก๊ส X และเมื่อเติมสารละลาย AgNO_3 ลงในสารละลาย D จะเกิดตะกอนสีเหลือง Y สารละลาย a และดีคือศาสตร์ในข้อใด

	สาร A	สาร B
1.	CaBr_2	KCl
2.	CaCl_2	K_2CO_3
3.	Cu Br_2	K_2CO_3
4.	CuCO_3	KBr
5.	$\text{Cu}(\text{NO}_3)_2$	K_2CO_3

3. ขบวนการถลุงเหล็กมีขั้นตอนดังนี้

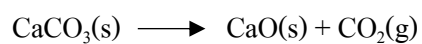
ขั้นตอนที่ 1 $C(s) + O_2(g) \longrightarrow CO(g)$ สมการยังไม่ดุล

ขั้นตอนที่ 2 $Fe_2O_3(s) + CO(g) \longrightarrow Fe(s) + CO_2(g)$ สมการยังไม่ดุล

หากต้องการเหล็ก 1.0 โมลจะต้องใช้แก๊สออกซิเจนอย่างน้อยกี่โมล

1. 0.50
2. 0.75
3. 1.0
4. 1.3
5. 1.5

4. ปูนขาว (CaO) ผลิตได้จากการเผาหินปูน ($CaCO_3$) ดังสมการเคมี

เมื่อเผาหินปูนไประยะหนึ่ง ของแข็งมวล 2.56 กรัมมาวิเคราะห์พบว่า มีแคลเซียมเป็นองค์ประกอบ 1.20 กรัม
ของแข็งนี้มี CaO อยู่ร้อยละ โดยมวลเท่าใด

1. 21.9
2. 33.3
3. 46.9
4. 56.6
5. 78.1

5. โซเดียมไดโครไมต์ ($\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_4$) เป็นตัวรีดิวซ์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมฟอกสี สังกะระหที่ได้จากปฏิกิริยาเคมีดังสมการ

ถ้าใช้แก๊สซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO_2) ปริมาณ 224×10^5 ลิตรที่ STP ทำปฏิกิริยาโซเดียมโบโรไฮไดรด์ (NaBH₄) 304 กิโลกรัม และสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) เข้มข้น 0.800 โมลาร์ ปริมาณ 2.50×10^4 ลิตร แล้วโซเดียมไดโครไมต์ 580 กิโลกรัม ผลลัพธ์ของปฏิกิริยาเคมีนี้เป็นเท่าใด

กำหนดให้ มวลต่อโมลของ $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_4$ เท่ากับ 174.0 กรัมต่อโมล

มวลต่อมวลของ NaBH₄ เท่ากับ 38.0 กรัมต่อโมล

1. 10.4
2. 16.7
3. 33.3
4. 41.7
5. 66.7

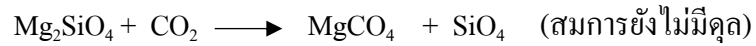
6. ซิลิคอนคาร์ไบด์ (SiC) ผลิตได้จากทรายหรือซิลิคอนไดออกไซด์ ทำปฏิกิริยากับคาร์บอนมากเกินพอที่อุณหภูมิสูง ได้ผลิตภัณฑ์เป็นซิลิคอนกับคาร์บอนมอนอกไซด์ จากนั้นซิลิคอนที่เกิดขึ้นจะทำปฏิกิริยากับคาร์บอนที่เหลืออยู่ได้ผลิตภัณฑ์เป็น ซิลิคอนคาร์ไบด์

หากเริ่มต้นใช้ซิลิคอนไดออกไซด์ 6.00×10^3 กิโลกรัมจะต้องใช้คาร์บอนอย่างน้อยที่สุดกี่กิโลกรัมจึงจะเพียงพอสำหรับเปลี่ยนซิลิคอนไดออกไซด์ทั้งหมดเป็นซิลิคอนคาร์ไบด์

กำหนดให้ มวลของซิลิคอนไดออกไซด์เท่ากับ 60.0 กรัมต่อโมล

1. 1.20×10^3
2. 2.40×10^3
3. 3.60×10^3
4. 2.40×10^6
5. 3.60×10^6

7. สารประกอบ Mg_2SiO_4 ทำปฏิกิริยา CO_2 ได้ดังสมการเคมี

ถ้า Mg_2SiO_4 ทำปฏิกิริยา CO_2 ในอากาศที่ประกอบด้วยแก๊ส CO_2 ร้อยละ 0.100 โดยมวล และอากาศมีความหนาแน่น 1.00 กรัมต่อลิตร

หากต้องการให้แก๊ส CO_2 ทั้งหมดที่มีอยู่ในอากาศ 88.0 ลิตร เกิดปฏิกิริยาเป็นผลิตภัณฑ์ทั้งหมดจะต้องใช้ Mg_2SiO_4 อย่างน้อยกี่กรัม

กำหนดให้ ในกระบวนการนี้ Mg_2SiO_4 และ CO_2 ทำปฏิกิริยาระหว่างกันเท่านั้น

มวลต่อโมลของ Mg_2SiO_4 เท่ากับ 140.0 กรัมต่อโมล

1. 0.140
2. 0.280
3. 0.560
4. 14.0
5. 28.0

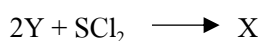
8. สารประกอบชนิดหนึ่งของธาตุสมมติ

A มีสูตรเคมีคือ $H_{10}A_2O_5$ หากสารประกอบนี้มีธาตุออกซิเจนอยู่ร้อยละ 50 โดยมวล ธาตุ

A มีมวลต่อโมลกี่กรัมต่อโมล

1. 35.0
2. 40.0
3. 50.0
4. 70.0
5. 80.0

9. แก๊ส X สามารถสังเคราะห์ได้จากแก๊ส Y ทำปฏิกิริยาเคมีกับแก๊ส SCl₂ ดังสมการ

หากอัตราการแพร่ผ่านของแก๊ส Y เป็น 1.92 เท่าของแก๊ส SCl₂ แก๊ส X ควรเป็นแก๊สในข้อใด

กำหนดให้มวลต่อมวลของ SCl₂ เท่ากับ 103 กรัมต่อโมล

1. C₂H₄ มวลโมเลกุล 28
2. C₄H₈ มวลโมเลกุล 56
3. C₂H₄Cl₂S มวลโมเลกุล 131
4. C₄H₈Cl₂S มวลโมเลกุล 159
5. C₈H₁₂Cl₂S มวลโมเลกุล 215

10. แอมโมเนียมไนเตรด (NH₄NO₃) เป็นส่วนประกอบสำคัญในปุ๋ย สังเคราะห์ได้โดย 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นำแก๊ส N₂ และ O₂ มาทำปฏิกิริยาเคมีกันที่อุณหภูมิสูงจนเกิดแก๊ส NO₂

ขั้นตอนที่ 2 ผ่านแก๊ส NO₂ ลงในน้ำได้กรด HNO₃ และแก๊ส NO เป็นผลิตภัณฑ์

ขั้นตอนที่ 3 นำกรด HNO₃ ที่ผลิตขึ้นมาไปทำปฏิกิริยากับ NH₃ เพื่อให้ได้ NH₄NO₃ ถ้าต้องการผลิต

NH₄NO₃ 80 ล้านตัน จะต้องใช้แก๊ส N₂ อย่างน้อยกี่ล้านตัน

(กำหนดให้ มวลต่อโมลของ NH₄NO₃ เท่ากับ 80.0 กรัมต่อโมล)

1. 14
2. 21
3. 28
4. 37
5. 60

การเคลื่อนที่และพลังงาน

การเคลื่อนที่

การเคลื่อนที่ของวัตถุ คือ.....

ปริมาณ แบ่งเป็น 2 ประเภท

ปริมาณสเกลาร์ คือ

ปริมาณเวกเตอร์ คือ

1. การเคลื่อนที่ในแนวตรง

ปริมาณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่

1.1 ระยะทาง (distance , s) หมายถึง

1.2 อัตราเร็ว (speed , v) หมายถึง

1.3 อัตราเร็วเฉลี่ย

1.4 อัตราเร็วขณะใดขณะหนึ่ง หมายถึง

การทดลองหาอัตราเร็วเฉลี่ย

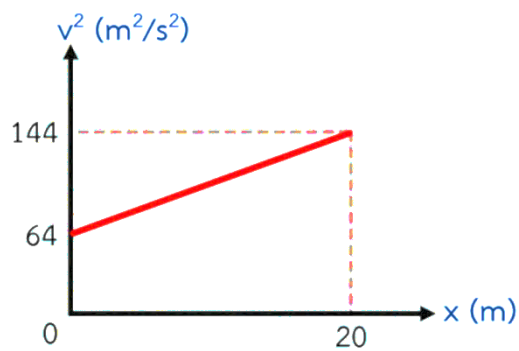
1.5 ความเร่ง (velocity) คือ

1.6 การกระจัด (displacement) หมายถึง

1.7 ความเร็วเฉลี่ย =

1. ชายคนหนึ่งขับรถด้วยความเร็ว 72 กม./ชม. เมื่อผ่านด่านตำรวจไปได้ 10 วินาที ตำรวจจึงออกไล่กวด และทันรถของชายดังกล่าวในเวลา 3 นาที ตำรวจจะต้องเร่งเครื่องยนต์ด้วยความเร่งคงที่เท่าใดในหน่วย เมตรต่อ(วินาที)²

2. วัตถุหนึ่งเคลื่อนที่ในแนวตรงด้วยความเร่งคงตัวซึ่งมีทิศทางเดียวกันกับความเร็วกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดความเร็วกกำลังสอง (v^2) และตำแหน่ง X ของวัตถุเป็นดังนี้

หลังจากวัตถุเคลื่อนที่ผ่านตำแหน่ง $x = 0$ เป็นเวลา 10 วินาที
ขนาดของการกระจัดของวัตถุนั้นมีค่ากี่เมตร

1. 85
2. 90
3. 180
4. 260
5. 740

2. การเคลื่อนที่ในแนวดิ่ง (motion under gravity)

การเคลื่อนที่ในแนวดิ่ง เป็นการเคลื่อนที่ของวัตถุที่ตกอย่างอิสระภายใต้แรงดึงดูดของโลกเพียงอย่างเดียว

การปล่อยวัตถุให้ตกในแนวดิ่ง วัตถุจะมีความเร็วมากขึ้นอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือ วัตถุเคลื่อนที่ด้วยความเร่งคงตัว

ความเร่งโน้มถ่วง (gravitational acceleration , g) หมายถึง ความเร่งในการตกของวัตถุลงสู่พื้น ซึ่งมีค่า 9.8 m/s^2 แสดงว่า ในทุก ๆ 1 วินาที วัตถุมีความเร็วเพิ่มขึ้นประมาณ 9.8 m/s

1. เด็กชายคนหนึ่งขว้างลูกบอลขึ้นไปในแนวดิ่งเมื่อลูกบอลขึ้นไปได้สูง 5 เมตร อัตราเร็วของลูกบอลเท่ากับ 10 เมตรต่อวินาที ในแนวทิศขึ้น อัตราเร็วเริ่มต้นและ ระยะ สูงสุดที่ลูกบอลเคลื่อนที่ได้มีค่าเท่าใด กำหนดให้ความเร่งเนื่องจากแรงโน้มถ่วง $g = 10 \text{ m/s}^2$

1. 10 เมตรต่อวินาที และ 10 เมตร
2. $10\sqrt{2}$ เมตรต่อวินาที และ $10\sqrt{2}$ เมตร
3. 10 เมตรต่อวินาที และ $10\sqrt{2}$ เมตร
4. $10\sqrt{2}$ เมตรต่อวินาที และ 10 เมตร

3. การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์ (Projectile motion)

การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์ หมายถึง

.....

.....

.....

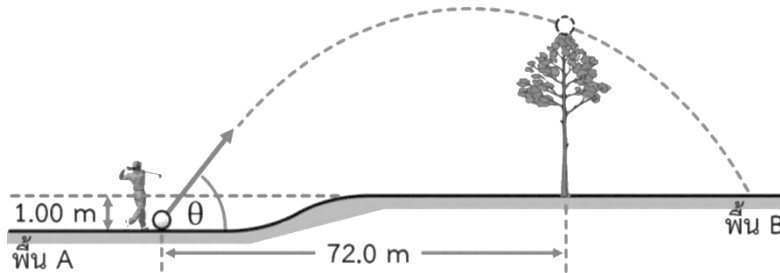
1. นักดับเพลิงฉีดน้ำแรงดันสูงไปที่ตัวอาคารที่อยู่ห่างออกไป 20 m โดยตั้งมุมหัวฉีดเท่ากับ 45° ที่ระดับความสูง 1 m จากระดับพื้นดิน น้ำเข้าปะทะตัวอาคาร เมื่อเวลาผ่านไป 1 s หลังจากออกจากหัวฉีดจงหาว่าน้ำเข้าปะทะตัวอาคารที่ระดับความสูงจากพื้นดินเท่าไร

1. 10.14m
2. 15.00 m
3. 16.00m
4. 20.14m
5. 21.00 m

2. นักกอล์ฟตีลูกกอล์ฟขึ้นจากพื้น A ในทิศทำมุม กับแนวระดับ พบว่าเมื่อเวลาผ่านไป 4.0 วินาที ลูกกอล์ฟผ่านยอดต้นไม้พอดี ซึ่งต้นไม้ยืนที่พื้น B ที่อยู่สูงกว่าพื้น A 1.00 เมตร และอยู่ห่างออกไป 72.0 เมตร จากจุดตีลูกกอล์ฟดังภาพ

กำหนดให้ $\sin \theta = 0.800$ และ $\cos \theta = 0.600$

ไม่คิดแรงต้านอากาศและไม่คิดขนาดของลูกกอล์ฟ

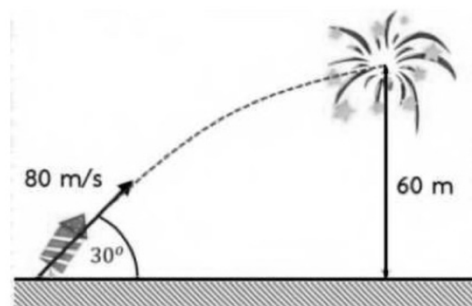

ยอดต้นไม้ ไม้ที่อยู่สูงจากพื้น B กี่เมตร

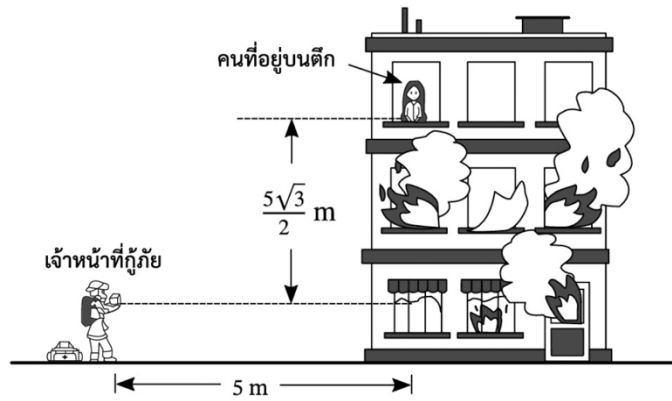
1. 7.4
2. 10.6
3. 16.6
4. 17.6
5. 18.6

3. พลุถูกยิงออกจากพื้นที่ดินด้วยความเร็ว 80 m/s โดยทำมุม 30° เทียบกับพื้นที่ราบเมื่อขึ้นไปถึงระดับความสูง 60 m เกิดการระเบิด จงหาเวลาที่พลุระเบิดหลังจากถูกยิงออกจากพื้นดิน

1. 1.0 s
2. 1.5 s
3. 2.0 s
4. 2.5 s
5. 3.5 s

4. เจ้าหน้าที่กู้ภัยต้องการ โยนอุปกรณ์ให้คนที่อยู่ในตึกซึ่งอยู่ห่าง 5 เมตร และอยู่สูง $\frac{5\sqrt{3}}{2}$ เมตร ดังภาพ กำหนดให้ ไม่คิดแรงต้านอากาศ

เจ้าหน้าที่กู้ภัยต้องโยนอุปกรณ์ด้วยมุมที่องศาเทียบกับแนวระดับ เพื่อให้อุปกรณ์ขณะรับมีความเร็วในแนวตั้งเป็นศูนย์

1. 30
2. 37
3. 45
4. 53
5. 60

4. การเคลื่อนที่แบบวงกลม (Circular motion)

การเคลื่อนที่แบบวงกลม หมายถึง

.....

.....

แรงสู่ศูนย์กลาง (centripetal force , F_c) หมายถึง

.....

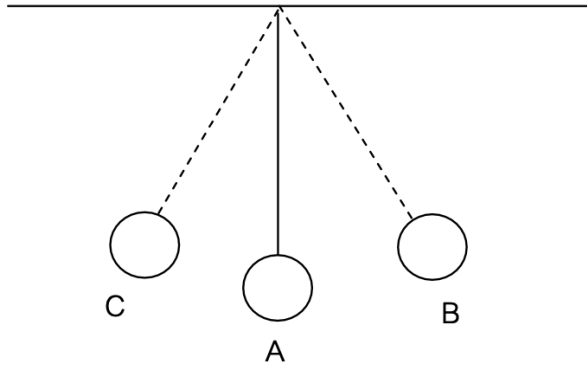
.....

แรงสู่ศูนย์กลาง (centripetal force , F_c) หมายถึง

.....

.....

5. การเคลื่อนที่แบบฮาร์มอนิกอย่างง่าย (simple harmonic motion)

1. วัตถุมวล 0.20 กิโลกรัม อยู่นิ่งบนพื้นลื่นติดอยู่ที่ปลายด้านหนึ่งของสปริงที่มีค่าคงตัวสปริงเท่ากับ 5.0 นิวตันต่อเมตร และปลายสปริงอีกด้านหนึ่งของสปริงยึดติดกับกำแพง เมื่อดึงวัตถุให้สปริงยืดออกจากตำแหน่งสมดุล แล้วปล่อยให้วัตถุเคลื่อนที่กลับไป-กลับมาแบบฮาร์มอนิกอย่างง่ายวัตถุจะมีความถี่ค่า 1 วัตถุจะเกิดการสั่นพ้องได้ ต้องถูกแรงกระตุ้นด้วยความถี่ที่รอบต่อวินาทีและถ้าเพิ่มมวลของวัตถุให้มากขึ้นค่าของการเคลื่อนที่จะเป็นอย่างไรเมื่อเทียบกับก่อนเพิ่มมวล

	ความถี่ของแรงกระตุ้น (รอบต่อวินาที)	คาบของการเคลื่อนที่เมื่อเพิ่มมวลของวัตถุ (เทียบกับก่อนเพิ่มมวล)
1.	$\frac{0.10}{\pi}$	ลดลง
2.	$\frac{0.10}{\pi}$	เพิ่มขึ้น
3.	$\frac{5.0}{2\pi}$	เท่าเดิม
4.	$\frac{5.0}{2\pi}$	ลดลง
5.	$\frac{5.0}{2\pi}$	เพิ่มขึ้น

การเคลื่อนที่และพลังงาน

6.สนามของแรง

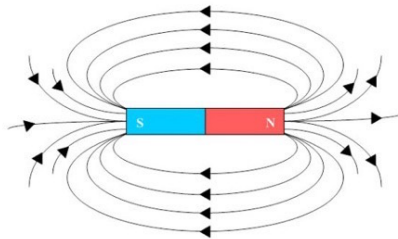
แรง (Force) หมายถึง

สนาม (Field) หมายถึง

สนามแม่เหล็ก (magnetic field) หมายถึง

การทดลองหาสนามแม่เหล็กและเส้นสนามแม่เหล็ก

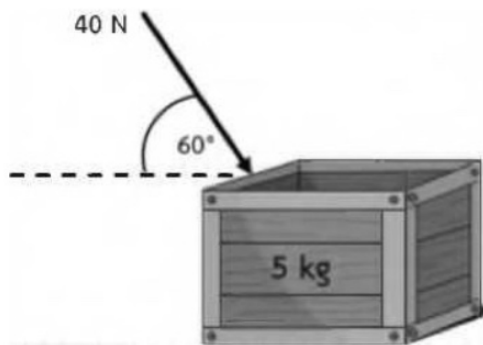
เส้นสนามแม่เหล็ก (magnetic field line) หมายถึง

การวางตัวของเข็มทิศในแนวเส้นสนามแม่เหล็ก

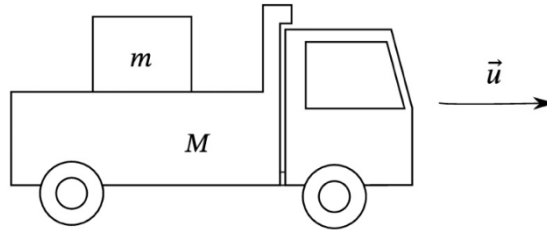
1. ก้อนหนัก 5 kg วางอยู่บนพื้นและมีแรงกระทำ 40 N โดยทำมุม 60° กับแนวระดับดังรูป หากก้อนไบนีเคลื่อนที่ด้วยความเร็วคงตัว จะประมาณค่าสัมประสิทธิ์ความเสียดทานจลน์ระหว่างก้อนกับพื้น

1. 0.24
2. 0.40
3. 0.59
4. 0.62
5. 0.72

2. รถบรรทุกมวล M ขนตุ้มมวล m บนกระบะ เคลื่อนที่ด้วยความเร็วต้น u ดังภาพ

กำหนดให้ μ_k เป็นสัมประสิทธิ์ความเสียดทานจลน์ระหว่างตุ้มและพื้นกระบะรถบรรทุก
 μ_s เป็นสัมประสิทธิ์ความเสียดทานสถิตระหว่างตุ้มและพื้นกระบะรถบรรทุก
 g เป็นขนาดของความเร่งโน้มถ่วง

ถ้าต้องการให้รถหยุดนิ่งโดยที่ตุ้มยังอยู่นิ่งเทียบกับรถ ระยะทางที่สั้นที่สุดตั้งแต่เริ่มเบรกจนกระทั่งรถหยุดนิ่งเป็นเท่าใด

1. $\frac{u^2}{2\mu_s g}$
2. $\frac{u^2}{2\mu_k g}$
3. $\frac{u^2}{(\mu_k + \mu_s)g}$
4. $\left(\frac{M+m}{m}\right) \frac{u^2}{2\mu_s g}$
5. $\left(\frac{M+m}{m}\right) \frac{u^2}{2\mu_k g}$

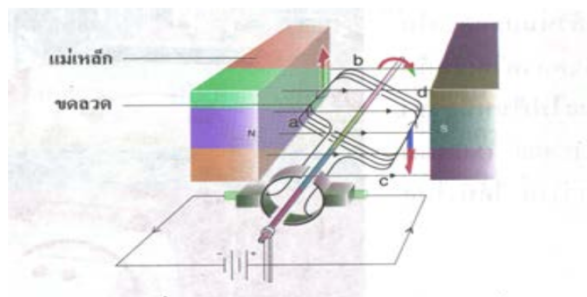
7.มอเตอร์ไฟฟ้า

มอเตอร์ไฟฟ้าเป็นอุปกรณ์ที่เปลี่ยนพลังงานไฟฟ้าเป็นพลังงานกล

หลักการ กระแสไฟฟ้าผ่านตัวนำซึ่งวางตัดกับสนามแม่เหล็กจะมีแรงแม่เหล็กกระทำต่อลวดตัวนำ

ทำให้ลวดตัวนำเคลื่อนที่ทิศของแรงแม่เหล็กขึ้นอยู่กับการทิศทางของกระแสไฟฟ้าและสนามแม่เหล็ก

ตัวอย่างมอเตอร์ไฟฟ้า พัดลม เครื่องดูดฝุ่น สว่านไฟฟ้า

ภาพแสดงหลักการการทำงานของมอเตอร์ไฟฟ้า

ไมเคิล ฟาราเดย์ (Michael Faraday) ค้นพบกระแสไฟฟ้าเหนี่ยวนำ คือ กระแสไฟฟ้าที่เกิดจากการหมุนขดลวดในสนามแม่เหล็ก

8.สนามแม่เหล็กโลก (Earth 's magnetic field)

เป็นสนามแม่เหล็กปกคลุมทั้งโลก เหมือนมีแม่เหล็กขนาดใหญ่ฝังอยู่ที่โลก โดยวางตัวในแนวเหนือใต้

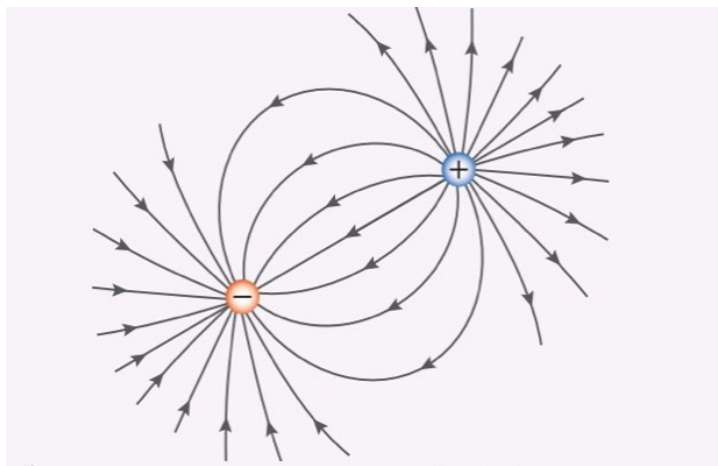
ประโยชน์ของสนามแม่เหล็กโลก คือ ป้องกันอันตรายจากลมสุริยะ (solar wind) ซึ่งเป็นกระแสอนุภาคที่มีประจุ (ส่วนใหญ่เป็น โปรตรอน และ อิเล็กตรอน)

สนามไฟฟ้า

แรงไฟฟ้า (electric force) หมายถึง แรงที่ใช้ดูดวัตถุเล็ก ๆ ได้

ประจุไฟฟ้า (electric charge) หรือ ประจุ มีทั้ง + และ -

สนามไฟฟ้า (electric field) เป็นบริเวณที่มีประจุไฟฟ้า

การทดลองเส้นสนามไฟฟ้า

1. ต่อขั้วไฟฟ้าซึ่งเป็นโลหะกับเครื่องจ่ายไฟฟ้ากระแสตรงโวลต์สูง
2. นำขั้วทั้งสองแตะบนกระดาษกรองที่เปียกน้ำหมาด ๆ ที่วางบนแผ่นกระจก ให้ขั้วทั้งสองห่างกัน 4 cm.
3. โรยผงค่างทับทิมบดละเอียดบนกระดาษกรอง กระจายผงค่างทับทิม ให้สม่ำเสมอระหว่างขั้วและรอบขั้ว
4. เปิดเครื่องจ่ายไฟโวลต์สูง

เส้นสนามไฟฟ้า (electric field line) หมายถึง เส้นที่แผ่กระจายตามแนวต่าง ๆ ระหว่างขั้วและรอบขั้ว อนุภาคที่มีประจุบวกจะถูกแรงเนื่องจากสนามแม่เหล็กไฟฟ้า หรือ แรงไฟฟ้ากระทำต่ออนุภาค ให้เคลื่อนที่ในทิศเดียวกับสนามไฟฟ้า อนุภาคที่มีประจุลบจะเคลื่อนที่ในทิศตรงข้ามกับสนามไฟฟ้า

สนามโน้มถ่วง (Gravitational field)

โลกมีสนามโน้มถ่วงอยู่รอบโลก ซึ่งเป็นแรงทำให้เกิดแรงดึงดูดกระทำต่อมวลของวัตถุทั้งหมด
สนามโน้มถ่วง = 9.8 N/kg หมายความว่า วัตถุมวล 1 กิโลกรัม อยู่ในสนามโน้มถ่วงจะถูกแรงโน้มถ่วง
9.8 N กระทำในทิศเข้าสู่ศูนย์กลางโลก

แรงโน้มถ่วง (Gravitational force) คือ แรงดึงดูดที่กระทำต่อมวลของวัตถุทั้งหลาย

ความเร่งโน้มถ่วง มีค่า 9.8 m/s^2

1. สมมติให้นักบินอวกาศโยนก้อนหินขึ้นไปในแนวตั้งบนดาวเคราะห์ดวงหนึ่ง ถ้าดาวเคราะห์ดวงนี้มีรัศมีเป็น 10 เท่าของรัศมีโลกและมีมวลเป็น 100 เท่าของมวลโลก ถ้าโยนก้อนหินด้วยอัตราเร็วเริ่มต้น 40 เมตรต่อวินาที จงหาระยะสูงสุดที่ลูกบอลจะลอยขึ้นไปได้ (กำหนดความเร่งเนื่องจากแรงโน้มถ่วงของโลกเป็น 10 m/s^2)

1. 60 เมตร

2. 70 เมตร

3. 80 เมตร

4. 90 เมตร

2. สมมติให้วัตถุอันหนึ่งมวล 10 กิโลกรัม บนโลก เมื่อนำวัตถุชิ้นนี้ไปวางไว้บนดาว X ซึ่งมีค่าความเร่งอันเนื่องมาจากความโน้มถ่วง (หรือค่า g) เป็น 10 เท่าของ ที่อยู่บนโลก วัตถุนี้มีมวลเป็นเท่าใด

1. 3 กิโลกรัม

2. 5 กิโลกรัม

3. 10 กิโลกรัม

4. 98 กิโลกรัม

3. ที่ตำแหน่ง A B C และ D มีประจุตั้งรูป โดยมีระยะ $AB = CD = 6.0 \text{ m}$ และระยะ $AC = BD = 8.0 \text{ m}$ จงหาขนาดของแรง F_{DB} จากประจุ B และแรง F_{DC} จากประจุ C ที่กระทำต่อประจุไฟฟ้า D มีขนาดเท่าใด (กำหนดให้ค่าคงตัวทางไฟฟ้า $k = 9 \times 10^9 \text{ N.m/C}^2$)

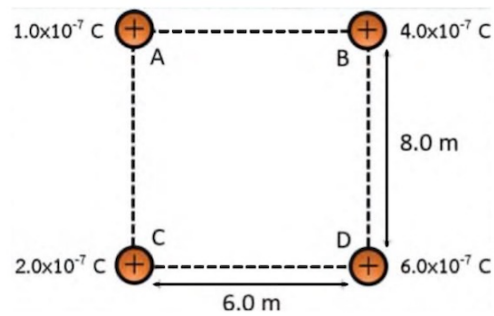
$F_{DB} = 30.0 \mu\text{N}, F_{DC} = 30.0 \mu\text{N}$

$F_{DB} = 33.8 \mu\text{N}, F_{DC} = 30.0 \mu\text{N}$

$F_{DB} = 33.8 \mu\text{N}, F_{DC} = 60.0 \mu\text{N}$

$F_{DB} = 60.0 \mu\text{N}, F_{DC} = 60.0 \mu\text{N}$

$F_{DB} = 60.0 \mu\text{N}, F_{DC} = 270.0 \mu\text{N}$

4. ยิงโปรตอนด้วยความเร็วขนาด 2.5×10^3 เมตรต่อวินาที เข้าไปในบริเวณที่สนามแม่เหล็กขนาดสม่ำเสมอ 0.20 เทสลา โดยความเร็วของโปรตอนมีทิศทางตั้งฉากกับสนามแม่เหล็กซึ่งมีทิศทางพุ่งออกตั้งฉากกับระนาบกระดาษดังภาพ

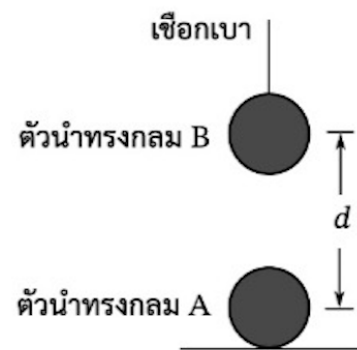
โปรตอนจะมีแนวการเคลื่อนที่อย่างไร และขนาดของแรงแม่เหล็กที่กระทำต่อโปรตอนมีค่าที่นิวตัน กำหนดให้ โปรตอนมีขนาดบรรจุ $e = 1.6 \times 10^{-19} \text{ C}$

	แนวการเคลื่อนที่ของโปรตอน	ขนาดของแรงแม่เหล็ก (นิวตัน)
1.	เคลื่อนที่เบนขึ้น	8.0×10^{-17}
2.	เคลื่อนที่เบนขึ้น	2.0×10^{-15}
3.	เคลื่อนที่เบนลง	1.3×10^{-23}
4.	เคลื่อนที่เบนลง	8.0×10^{-17}
5.	เคลื่อนที่เบนลง	2.0×10^{-15}

5. ปล่อยวัตถุหนึ่งให้ตกในบริเวณที่มีสนามโน้มถ่วงคงตัวใกล้ผิวใกล้โลก พบว่าวัตถุตกถึงพื้นในเวลา 1.0 วินาที เมื่อวัตถุนี้ถูกปล่อยจากระดับความสูงเดียวกันใกล้ผิวดาวเคราะห์ A พบว่า วัตถุถึงพื้นในเวลา 5.0 วินาที ถ้ารัศมีดาวเคราะห์ A มีค่า 10 เท่ากับรัศมีโลก มวลดาวเคราะห์ A จะเป็นกี่เท่าของมวลโลก กำหนดให้ การเคลื่อนที่ของวัตถุพิจารณาเฉพาะผลจากแรงโน้มถ่วงเท่านั้น

6. ตัวนำทรงกลม A และ B มีมวล M เท่ากัน แต่ขนาดประจุไฟฟ้าบนตัวนำทรงกลม A เท่ากับ Q ส่วนตัวนำทรงกลม B มีขนาดประจุไฟฟ้าเป็น n เท่าของตัวนำทรงกลม A

วางตัวนำทรงกลม A ไว้บนพื้นที่เป็นฉนวน แล้วนำตัวนำทรงกลม B ที่ผูกด้วยเชือกเบาเข้าใกล้ตัวนำทรงกลม A ในแนวตั้ง โดยให้ระยะห่างระหว่างจุดศูนย์กลางของตัวนำทรงกลมทั้งสอง เท่ากับ d ดังภาพ

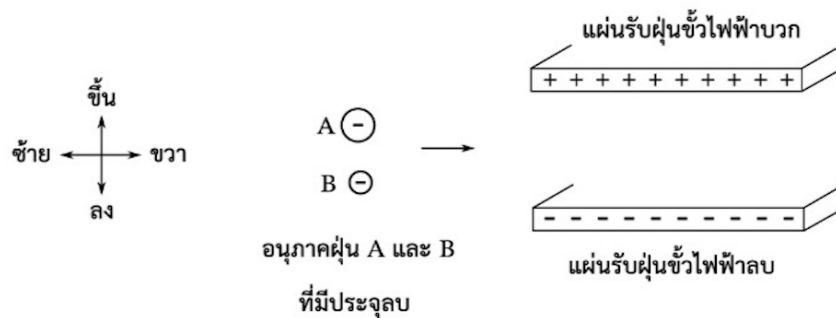
กำหนดให้ k เป็นค่าคงตัวคูลอมบ์

g เป็นขนาดของความเร่งโน้มถ่วง

ถ้าต้องการให้ตัวนำทรงกลม A เริ่มจะลอยขึ้นจากพื้นได้ ชนิดประจุไฟฟ้าบนตัวนำทรงกลมทั้งสองจะต้องเป็นอย่างไร และระยะห่าง d จะต้องมามีค่ามากที่สุดเท่าใด

	ชนิดประจุไฟฟ้า	ระยะห่าง d
1.	ชนิดเดียวกัน	$\sqrt{\frac{nkQ}{Mg}}$
2.	ชนิดเดียวกัน	$Q\sqrt{\frac{k}{Mg}}$
3.	ชนิดต่างกัน	$\sqrt{\frac{nkQ}{Mg}}$
4.	ชนิดต่างกัน	$Q\sqrt{\frac{k}{Mg}}$
5.	ชนิดต่างกัน	$Q\sqrt{\frac{nk}{Mg}}$

7. เครื่องดักจับฝุ่นด้วยไฟฟ้าสถิตชนิดหนึ่งมีหลักการทำงาน โดยให้อากาศที่มีอนุภาคฝุ่นเคลื่อนที่ผ่านส่วนที่สร้างประจุไฟฟ้า เพื่อให้อนุภาคฝุ่นมีประจุไฟฟ้าลบ แล้วเคลื่อนที่ไปยังแผ่นรับฝุ่นที่มีขั้วไฟฟ้า พิจารณาอนุภาคฝุ่น A และ B ซึ่งอนุภาคฝุ่น A มีมวลมากกว่า B และอัตราส่วนระหว่างประจุต่อมวลของ A มากกว่าของ B ขณะอนุภาคทั้งสองเคลื่อนที่เข้าหาแผ่นรับฝุ่น ดังภาพ

กำหนดให้ แรงโน้มถ่วงมีขนาดน้อยมากเมื่อเทียบกับแรงเนื่องจากสนามไฟฟ้าระหว่างแผ่นรับฝุ่น สนามไฟฟ้าระหว่างแผ่นรับฝุ่นมีทิศทางใด และขณะอนุภาคฝุ่นทั้งสองเคลื่อนที่ในสนามไฟฟ้า ขนาดของความเร่งและขนาดประจุเป็นไปตามข้อใด

	ทิศทางของสนามไฟฟ้า	ขนาดความเร่ง	ขนาดประจุ
1.	ขึ้น	A น้อยกว่า B	A น้อยกว่า B
2.	ขึ้น	A มากกว่า B	A มากกว่า B
3.	ลง	A น้อยกว่า B	A น้อยกว่า B
4.	ลง	A เท่ากับ B	A มากกว่า B
5.	ลง	A มากกว่า B	A มากกว่า B